

SVETNIŠKI GODOVI IN MAŠNI NAMENI		OZNANIŁA
9. PON sv. Izaija	19.h + Marija in Jože Jerič	Srečanje biblične skupine bo v četrtek, 12. maja po šmarnicah.
10. TOR sv. Janez Avilski	7.30 + Vinko Kepic in Julijana Podakar, obl. 19.h + Jože in Tončka Arnež	
11. SRE sv. Nerej in Ahilej	19.h + Polde Ratnik, 8. dan	Schönstatt molitev bo v sredo, 18. maja po šmarnicah.
12. ČET sv. Leopold Mandič	19.h + Vid in Veronika Pahor	
13. PET Fatimska Mati božja	19.h + Karolina Jelovčan	 <p><i>Jezus te kliče, ljudje te potrebujejo. Ostani in postani ministrant</i></p> <p>V soboto, 21. maja se srečamo na vajah in predstavitvi ob 10. uri.</p> <p>Tisti, ki se pripravljate na birmo, ne pozabite na obljubo dejavno uresničevati krščanski poklic.</p> <p>Pripravljenost sodelovati povejte župniku pri šmarnicah</p>
14. SOB sv. Bonifacij	19.h + Marija Naglič, obl.	
15. NED 5. velikonočna nedelja	8.h za žive in umrle župljane 10.h + Alojzij Bitenc	
16. PON sv. Janez Nepomuk	19.h + starše Kokalj in Dovjak	
17. TOR sv. Jošt	7.30 + Antonija Plevel 19.h + Marija Gregorc, obl.	
18. SRE sv. Janez I.	19.h + Marija Jelenc	
19. ČET sv. Krispin	19.h + Ivan Kalan, Peter in Marija Hribar	
20. PET sv. Bernardin Sienski	19.h + Ana Strniša	
21. SOB sv. Krištof Magellanes	19.h + Franc Sajovic	
22. NED 6. velikonočna nedelja	8.h za žive in umrle župljane 10.h + starše Oselj in Ribnikar	
<p>Namesto cvetja na grob + Leopoldu Ratniku so darovali za maše in cerkev: sosedje, vaščani Bobovka in Koseljevi iz Strahinja. Vsem Bog povrni.</p> <p>Ob sklepu leta družine bodo družine Kranjske dekanije v soboto 4. junija peš romale na Brezje. Čas odhoda bo sporočen prihodnjič. Razmišljajte in se pridružite.</p> <p>Lepo povabljeni k šmarnicam: ob delavnikih so združene s sveto mašo, ob nedeljah pa ob 19. uri – ob lepem vremenu pričetek na dvorišču.</p>		
ŽUPNIJSKI URAD KOKRICA oblikovanje: M. Gašperlin odgovarja: Jože Klun, župnik tel. 204-5210, 040 520 995		Spletna stran: http://zupnija-kokrica.rkc.si/

Župnija svetega Lourenca

Župnijski list, leto XXV, številka 10

Kokrica 8.5.2022

Župnija in duhovni poklic

Nedelja dobrega pastirja – svetovni molitveni dan za duhovne poklice

Sveti Janez Krizostom nam odkrije lepoto župnijske skupnosti, ko pravi, da je župnija zedinjenje duhov, soglasje duš, vez ljubezni in molitev duhovnikov. Katekizem Katoliške cerkve pa nam pove, da je župnija evharistična skupnost in srce liturgičnega življenja krščanskih družin, kraj molitve, sodelovanja pri svetem bogoslužju in medsebojne pomoči. Hudo je, če se vse skupaj zaključi za štirimi zidovi cerkve ali domačega doma. Po Jezusovem zgledu smo poklicani k nenehnemu potovanju k drugim. Prva Cerkev je glede tega zelo dejavna. Marsikom je edina skrb njegovega krščanstva, da naroči sveto mašo, da bo na tisti in tisti datum, da kolikor toliko obiskuje sveto mašo in moli. Biti kristjan pomeni, da mi ni vseeno, kaj se dogaja z mojimi župljani. Preveč smo ujeti v ritem svojih težav, predani temu svetu. Premalo iščemo. Seveda ne gre samo za vidne poti. Potuje naj vsaj naša molitev. Le-ta je pravzaprav temelj vsakega našega iskanja. Ob tem bomo po Božji milosti našli ljudi, ki se bodo velikodušno odločili in izbrali duhovni poklic.

Župnija je tudi kraj, kjer Gospod kliče v duhovniško in redovniško življenje, v svobodno izbrano neporočenost in v devišstvo iz ljubezni do Božjega kraljestva. Vsem, ki menijo, da imajo tak poklic, je sveti Janez Pavel II. dejal: Vztrajno molite, da boste prišli do potrebne jasnosti. Potem pa izrecite veseli Da. Bog prav gotovo kliče tudi mlade iz naše župnije. Mi jim pomagajmo in vztrajno molimo, da bodo prišli do prave jasnosti. Naj se nas torej dotaknejo besede svetega papeža Janeza Pavla II., ki je dejal: »Župnija je krščanska skupnost, pred katero je svetel zgled Dobrega pastirja in ki se zbira okrog svojega župnika in duhovnikovih sodelavcev. Zato vam pravim: Ljubite svoje duhovnike! Cenite jih, poslušajte jih, hodite za njimi. Vsak dan molite zanje. Ne pustite jih samih, ne k oltarju ne v vsakdanjem življenju. Nikoli ne nehajte moliti za duhovne poklice in za zvestobo tistih, ki so se že posvetili Gospodu in dušam.«

Dobri Jezus, hvala ti, ker se smemo spet zbirati ob tvoji nebeški Materi. Naj nas šmarnično druženje med seboj poveže, tvoja mati Marija pa naj nas vzpodbudi, da bomo med svojimi prijatelji in sošolci lahko živeli tako, kot nas ti učiš. Amen.

AK

ŠMARNICE ZA MARIJO

»Ko bom velika, bom skrbela za Marijin oltar. Tako lepa je ta naša Marija,« je večkrat rekla Urška, ko je pomagala teti Petri pri krašenju oltarjev.

Teta je bila po poklicu cvetličarka, zato je vedno okusno razporedila šopke. Nikoli ni na oltarje postavljala preveč cvetja, raje samo eno rožo in nekaj zelenja. In skoraj vse rože je poleg zelenjave sama gojila v župnijskem vrtu.

Ne glede na letni čas je teta znala pričarati lepe fantazijske šopke, da so jih vsi občudovali. S posebno ljubeznijo je izdelala okrasni šopek za Marijin oltar. Ko so se maja pričele šmarnice,

sta z Urško povsod nabirali dišeče bele šmarnice; v gozdu sta poznali vse prostore, v neki senčni grapi so cvetele čisto do konca maja.

»Šmarnice mi vedno zadišijo po Mariji – tako so nežne in lepe in tako te privlači njihov vonj,« je večkrat razmišljala teta.

Urška pa se je rada pošalila: »Kaj te Marija tudi privlači – kot tisti magnet na našem hladilniku?«

Teta Petra ni bila jezna, ampak je deklici vedno znova razkrivala svojo ljubezen do nebeške Matere. Ko je izgubila svojega fanta, se je že odločala, da bo šla v samostan k sestram Marije pomočnice. Potem pa jo je še bolj potreboval brat Pavle, ki bi brez gospodinje imel hladen župnijski dom. In zdaj je srečna, da lahko ob njem časti Marijo.

Urška pa je vedela, da teta tudi lepo šiva in veze. Za cerkev je naredila tako lepe oltarne prte, da je bil župnik nanje kar ponosen. Tudi bele haljice za ministrante so bile njeno delo. Tako je odvzela svojemu bratu marsikatero skrb za cerkev in večkrat ji je rekel: »Kaj bi jaz brez tebe, Petra! Ko me je Bog poklical za duhovnika, je Sveti Duh gotovo tudi tebi prišepnil, da te bom potreboval. Vse tvoje darove pa ti je že tako podaril s tem namenom!«

Sestra se je takšni hvali rada smejala, a bila je srečna, da je njen brat srečen duhovnik. Posebej je bila hvaležna škofu, ki ga je postavil v domačo župnijo, da so bili dnevno skupaj z malimi nečaki, posebej še z navihano Urško. Ob tako prisrčnih otrocih je življenje veliko boljše in bogatejše. Šmarnično druženje pa prinaša še priložnost več za medsebojno povezanost in veselje.

Po: M. Strašek Januš, Kraljica duhovnikov

KAJ JE CERKEV?

Cerkev je Kristusovo kraljestvo, ki je kot predokus nebes na zemlji na skrivnosten način že navzoče in delujoče med nami.

V Svetem pismu najdemo za Cerkev več prispevkov, kot so ovčja staja, kjer so ovce varne pred volkovi, Božji vinograd, v katerem je Bog zasadil svojo trto, ali Božja hiša, katere vogelni kamen je Kristus. Te in druge podobe ponazarjajo Božje ljudstvo, ki hodi za svojim pastirjem.

Cerkev je Božja družina, ki jo odrešuje Bog. On jo vodi, tolaži, prenavlja in ji odpušča. Cerkev, kljub vsem svojim pomanjkljivostim, ni plod človeške domišljije, ampak čudovito doživetje skupnosti, v kateri najdemo svoje nebeško državljanstvo. Nekateri cerkveni očetje so Cerkev hudomušno poimenovali "sveta hotnica": sveta, ker je njena glava Kristus, hotnica pa zato, ker nikomur ne odreče gostoljubja! V Cerkvi najde svoj dom vsakdo, če se le priznava za grešnika, ki potrebuje odrešenje.

JE CERKEV IZUMIL JEZUS

Lahko bi rekli, da je Cerkev večni Očetov sen in krona njegovega odrešenjskega načrta. Bog nas je namreč pred vsemi vekmi želel upodobiti po svojem Sinu, ki ga je poslal na svet, da bi nas odrešil z vesoljem vred.

Cerkev se je rodila, ko sta iz prebodene strani križanega Kristusa pritekli kri in voda, znamenji

zakramentov evharistije in krsta. Na binkošti je bil Cerkvi poslan Sveti Duh, ki jo oživlja. S tega vidika smemo reči, da je Cerkev izum Svete Trojice oziroma skupno delo Očeta in Sina in Svetega Duha. Čeprav v zgodovini vsaka od treh oseb deluje na svoj način, je vedno v popolni enotnosti z drugima dvema. Ženin Cerkve je Kristus, ki je zanjo dal svoje življenje. Tako kot sta ženin in nevesta povezana z neločljivo in večno zavezo ljubezni, se je tudi Kristus želel z večno zavezo povezati z ljudmi, ki jih je odrešil.

Brez glave ni mogoče živeti. Če bi nam jo kdo odsekal, bi takoj umrli! Enako tudi Cerkev ne more živeti brez svoje »Glave«, Jezusa, ki jo ohranja pri življenju.

Po: R. Vinerba, Sto in eno vprašanje o Bogu

*Kdor posluša vas, posluša mene,
kdor pa zavrača vas,
zavrača mene.
In kdor zavrača mene,
zavrača tistega, ki me je poslal.*

(Lk 10,16)

Bralci Božje besede v nedeljo:

15.5.2022 ob 8.00
1. berilo: Jure Sajovic
2. berilo: Špela Sajovic

22.5.2022 ob 8.00
1. berilo: Janez Sajovic
2. berilo: Petra Tomažič